

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- حلول ماه مبارک رمضان را به همه مؤمنین تبریک و شادباش می‌گوییم و همگی به درگاه الهی شکر می‌گوییم که یک سال دیگر ما را در ذیل عنایتش حفظ کرد و توفیق داد حلولی دیگر را ببینیم.
- ۱) امیدوارم با حضور یکبار دیگر در رمضان، خداوند توفیق ما را کامل‌تر فرماید که این را فرصتی برای جبران خطاهای گذشته فراهم سازد (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ).
 - ۲) خطای عمده‌ای که ما داریم و بطور غیر ارادی هم بر ما حکومت می‌کند، آن است که ما غالباً طریق را به جای مقصد می‌گیریم و با توسل به لفظ و پوسته، خود را از معنا و مغز بی‌نیاز تصور می‌کنیم. دعای لفظی را کافی می‌بینیم و بدون توسل به معنای آن تنها به «قرائت دعا» می‌پردازیم. چون متأسفانه قرآن را مهجور می‌دانیم نام بهار قرآن می‌آوریم.
 - ۳) قرآن باید همیشه در مدنظر و فکرت ما باشد ولی چون متأسفانه قرآن را در خزان و زمستان قرار می‌دهیم این ماه را به نام «بهار قرآن» می‌خوانیم. همیشه باید در حضور قرآن (معنای آن - تمامیت مکارم اخلاقی آن و نبوت و ولایت و امامت) باشیم. ولی به پوسته و ظاهر اکتفا می‌کنیم و خود را از معنا بی‌نیاز می‌دانیم.
 - ۴) برای درک حلول ماه رمضان استهلال می‌کنیم ولی استهلال وسیله است نه هدف. در این زمینه حصول اجماع مشکل و بلکه محال است. بنابراین باید از بزرگان دینی و علمی در جهان بخواهیم که در این زمینه راهی بیابند که از تفرق جلوگیری شود و همه با هم روزه بگیریم و با هم عید را افطار کنیم.
 - ۵) توجه به معنا در قرائت لازم است و با چنین قرائتی حتی یک سوره هم ضروری است.
 - ۶) از خداوند بخواهیم که انشاءالله به ما توفیق دهد که با سرافرازی و دور از لجاج ماه را بسر آوریم. برای بیمار، حامله (باردار) و... گرفتن روزه نه تنها واجب نیست بلکه مورد نهی می‌باشد، امر خدا را همان‌گونه‌ای که خود فرموده است و به دور از لجاج و اظهار سلیقه شخصی و پیروی از عادت انجام دهیم. ارزش آه حسرت کسی که برای امر خدا روزه نگرفته است از ارزش روزه کمتر نیست.
 - ۷) در ماه روزه در واقع ما عادات قبلی خود را از لحاظ انجام ضرورت فطری حیات ترک می‌کنیم و به جای عاداتی که داشتیم امر خدا را اجرا می‌نماییم. روزه نمی‌خواهد ما خوراک را فراموش کنیم بلکه می‌خواهد ما را از حاکمیت خوراک رها کرده و آن را تحت حاکمیت اراده قرار دهد و حتی امساک را هم در مواردی نهی کرده است. نه خوردن و نه نخوردن جز به امر خدا صحیح نیست.
 - ۸) ما ضرورت زندگی، از قبیل خوردن و سایر ضروریات را از روی فطرت و تمایل خود انجام می‌دهیم. ماه روزه فطرت را نمی‌خواهد از حاکمیت بر انسان برکنار سازد، بلکه حاکمیت ارادی و امر الهی را تنظیم‌کننده آن قرار می‌دهد.
 - ۹) درباره فواید روزه در زمینه بهداشت و سلامت جسمانی بیانات مشروحی گفته شده است که از تکرار آن خودداری می‌شود. می‌توان گفت که روزه می‌خواهد غفلت ابوبن ما (حضرت آدم علیه السلام و حوا) را به ما یادآور شود و تمام هویت انسانی و (حتی فطرت) را در اطاعت از اوامر الهی درآورده و ما را به رعایت آن عادت دهد. توفیق بندگی را برای همه مؤمنین خواستارم.

کمترین بندگان حاج دکتر نورعلی تابنده مجنوب‌علیشاه

اول رمضان ۱۴۳۲ (۱۳۹۰/۵/۱۰)